

ganste fri for at satirisere over Forslaget, idet han meente, at man jo kunde kalde Politiiinspektørerne for „Bymestre“, naar man kaldte Konstablerne Bysvende. Jeg skal indrømme, at der kan siges ikke Lidet imod Forslaget, men ikke bestomindre holder jeg for, at det gamle Ord „Bysvend“ har en saa god danst Rod, at man meget godt kan forsvare at optage det, og jeg har saa meget mere Grund til netop at slutte mig til det, som det forekommer mig paa en helbig Maade at betegne netop den kommunale Karakter, som jeg lægger saa stor Vægt paa, at Politiet skal have. Naar man nu vælger Ordet „Bysvend“, saa bliver Spørgsmaalet, hvorledes man da skal forholde sig med Betegnelsen for de øvrige Poster. Der er efter min Formening ikke nogen Grund til at gjøre nogen Forandring i Benævnelserne „Politidirektør“ og „Vicepolitidirektør“: de ere nu engang hjemlede ved de bestaaende Love, og der er gjennem disse tillagt Politidirektøren og Vicepolitidirektøren visse Funktioner, saa at det ikke gaaer an nu at oprette en ny Post, uden at vide, hvorvidt de Politidirektøren tillagte Funktioner overgaae til den nye Overpolitimester eller ikke. Derimod forekommer det mig fuldkommen berettiget at kalde Politifergeanterne „Underfogeder“ eller „Overbysvende“ — „Politivæbner“ tiltaler mig ikke — ligesom jeg heller ikke indseer, at der er Noget til Hinder for at kalde Politikommissærerne for „Kredsfogeder“. Ordet „Foged“ forekommer mig overhovedet at være et Ord, som er godt at bruge i Forbindelse med Politiet; thi idet det ganske vist her i Landet har udviklet sig saaledes, at man med Betegnelsen „Herredsfoged“ og „Bysfoged“ nu forbinde Begrebet om en dømmende Myndighed, saa kan det dog ikke afvises, at det Begreb, som oprindeligt har knyttet sig til dette Ord, netop er den udøvende Magt — saaledes f. Ex. endnu hos „Sogefogederne“ — og den eneste „Underfoged“, der, saavidt mig bekjendt, findes i Landet, nemlig i Helsingør, er netop Medhjælper hos Politimesteren i denne By og indtager en Stilling, som omtrent vil svare til vore nye Politikommissærer. Benævnelsen „Bysfoged“ derimod er af mere tvivlsom Rigtighed, idet der jo findes Bysfogeder, hvis Embeder ere af en ganske anden Beskaffenhed end de, hvorom her

er Tale; Benævnelsen „Politiiinspektører“ er desuden forsaavidt korrekt, som Meningen jo netop er, at de skulle inspicere, hvad der er dem underlagt, og jeg kan derfor ikke have Noget imod at lade dette fremmede Ord blive staaende. Altsaa med Hensyn til Benævnelserne „Konstabel“, „Sergeanter“ og „Kommissærer“ troer jeg, at man, uden Frygt for det Tvungne, som uebløffelig kunde ligge deri, kan gaae ind paa de foreslaaede danske Benævnelser, idet jeg er overbevist om, at det danske Ord inden kort Tid vil være saa fortrøstigt med dem, at man vil finde det forunderligt, at man nogenstunde har kunnet finde noget Stødende deri. Disse Forandringer af det ærede Sprogudvalg skal jeg altsaa anbefale, medens jeg ikke kan gaae ind paa de øvrige, hvoraf der for Resten er adskillige, som ikke vilde kunne vedtages, uden at Lovforslaget fik en baade uheldig og ukorrekt Form.

Det Mindretals Forslag, som er stillet under Nr. 4 af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Müllén), giver mig først Anledning til den Bemærkning, at det sidstnævnte ærede Medlem rigtignok staaer i en noget besynderlig Stilling ved denne Leilighed. Man kan ikke fritjende ham for den Beskyldning, at han har baaret sig ad omtrent ligesom Tordenstjold, der lod de samme Tropper marschere op i forskjellige Gader for at give sig Udseende af at have en større Styrke, end han virkelig havde. Den ærede Rigsdagsmand har i Grunden stillet to principale Forslag og eet subsidiaert, og jeg kan ikke sige, at han igaar ret klarede denne sin dobbelte Stilling. Gaaer den ærede Rigsdagsmand ind paa Forslaget under Nr. 4, saa opgiver han Bægterne, men gaaer han ind paa Forslaget under Nr. 10, saa opgiver han den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds; det vil ikke være muligt for ham paa eengang at gjøre Front til begge Sider. Jeg antager, at det kun er en militær Følelse, der har drevet ham til at støtte det andet ærede militære Medlem i hans militære Forslag, men jeg troer rigtignok, at det Bedste vil være, at han kun holder paa det ene og trækker sig tilbage fra det andet. Med Hensyn til dette Mindretal